

РЕШЕНИЕ

№ 8062

гр. София, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9029** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от „Източна газова компания“ ЕАД със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор Т. П. С., срещу решение № 3434 от 17.07.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 13942/2021 на Софийски районен съд, 21-ви състав. С него е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-734/16.09.2021г., издадено от заместник-председател на Комисия за финансов надзор (КФН), ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на дружеството е наложена имуществена санкция по чл.221а, ал.2, т.1 във вр. с § 1, т.24 от ДР на ЗППЦК в размер на 10 000 лв. за нарушение по чл.100н, ал.1 във вр. с ал.4 във вр. с чл.100т, ал.1, изр. първо, предложение първо, във връзка с ал.4 от ЗППЦК. С касационната жалба се излагат доводи за неправилност на обжалваното решение поради нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила. Иска се отмяната му. Претендират се разноски.

Ответникът – заместник-председателят на Комисията за финансов надзор, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност“ в открито съдебно заседание се представлява от юрк.Г., която моли да се потвърди решението на СРС като

законосъобразно и правилно. Представя писмени бележки. Претендира разноски. Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София град, 14-и касационен състав, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е потвърдил оспореното пред него НП. За да постанови този резултат, от фактическа страна е приел, че „Източна газова компания“ ЕАД е вписано в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа в КФН с партиден № РГ-05-1286. Съответно дружеството е имало задължението в срок от 90 дни от края на финансовата година да представи годишен финансов отчет на регулатора – Комисия за финансов надзор. След като е установено, че дружеството не е изпълнило задължението си, е съставен АУАН № Р-06-342 от 23.04.2021г. за нарушение на чл.100н, ал.1 във вр. с ал.4 във вр. с чл.100т, ал.1, изр.първо, предложение първо, във вр. с ал.4 от ЗППЦК. Въз основа на съставения АУАН е издадено и НП.

Съдът е достигнал до правни изводи, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. Приел е още, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството и е определен размерът на санкцията, както и че не са налице предпоставки за приложение на чл.28 от ЗАНН.

Обжалваното решение е правилно.

По делото не се спори, че „Източна газова компания“ ЕАД е вписано в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл.30, ал.1, т.3 от ЗКФН и като такова е адресат на нормите на ЗППЦК и подзаконовите актове за прилагането му.

Според чл.100н, ал.1 от ЗППЦК, емитентът е длъжен да разкрива публично годишния финансов отчет за дейността си в срок до 90 дни от завършването на финансовата година. Съгласно чл. 100т, ал.1 от същия закон, емитентът или лицето, поискало без съгласието на емитента допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, е длъжен да разкрива публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ на комисията и на обществеността. Емитентът, който е извършил само публично предлагане на ценни книжа, е длъжен да разкрива информацията по изречение първо на територията на Република България.

От тълкуването на цитираните разпоредби става ясно, че в случая дружеството има две отделни задължения, тъй като трябва да представи информация за дейността си пред два различни адресата – пред надзорния орган и пред обществеността. Неоснователно в тази връзка е възражението на касатора относно това, че се касае за едно задължение, а не за две отделни, както е определил АНО. Изпълнението на задълженията не могат да бъдат изпълнени с едно действие, доколкото същите са насочени към различни правни субекти. Всяко от тези задължения има различни цели. Информацията, подадена към КФН, е във връзка с осъществяване на нейните надзорни правомощия, докато информацията към обществеността е за да може участниците в капиталовия пазар да се запознаят с актуалното състояние на публичните дружества и емитенти на ценни книжа с оглед възможност за вземане на инвеститорски решения.

Не са налице предпоставки по чл.28 от ЗАНН, каквото е другото възражение на касатора. Тук следва да се отчете, че нарушението на чл.100н, ал.1 във връзка с ал.4, във връзка с чл.100т, ал.1, изр.първо, предложение първо, във връзка с ал.4 от ЗППЦК е на просто извършване и се счита за довършено със завършване на изпълнителното деяние, което в случая е осъществено чрез бездействие. Н. орган не е разполагал с годишния финансов отчет на дружеството за 2020 г. в законоустановения срок и в това се състои застрашаването на обществените отношения. В случая нарушението не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с другите нарушения от този вид. Със самия факт на неподаване на дължимата информация по предвидения в закона ред и начин нарушението е извършено и за него следва да бъде ангажирана отговорността на нарушителя.

Размерът на имуществената санкция е определен правилно в размер на 10 000 лв., тъй като нарушението е „повторно“ по смисъла на § 1, т.24 от ДР на ЗППЦК – извършено е в едногодишен срок от влизане в сила на НП № Р-10-762/10.10.2017г. за същото по вид нарушение.

По изложените съображения решението като правилно следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора и на основание чл.63д, ал.1 и 4 от ЗАНН, основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определено на основание чл.37 от ЗПП вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл.1 от АПК, Административен съд – София град, 14-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3434 от 17.07.20223 г., постановено по н.а.х.д. № 13942/2021г. от Софийски районен съд, 21-ви състав.

ОСЪЖДА „Източна газова компания“ ЕАД със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.